

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 465/2016
02.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Иван Милосављевић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе "Бошко Буха" из ..., ради утврђења, поништаја решења о престанку радног односа и враћању запосленог на рад, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 815/14 од 06.11.2015. године, у седници одржаној 02.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 815/14 од 06.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 12440/10 од 24.01.2013. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиле у делу којим је тражила да се утврди да је престанак радног односа заснован уговором о раду бр. ... од 18.12.2009. године незаконит, услед повреда одредби члана 36. Закона о раду. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужиле тражила да се поништи решење о престанку радног односа бр. .../... од 14.06.2010. године, због повреде одредби члана 36. Закона о раду, у вези са чланом 145. Закона о основама система образовања и васпитања. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле за враћање на рад. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 815/14 од 06.11.2015. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 12440/10 од 24.01.2013. године, у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је укинута, а тужба одбачена у делу захтева за поништај решења бр. .../... од 14.06.2010. године, којим је тужиле престао радни однос.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужила је код тужене засновала радни однос на неодређено време уговором о раду бр. ..., закљученим 18.12.2009. године, ради обављања послова главног књиговође, уз уговорен пробни рад у трајању од 6 месеци, почев од 21.12.2009. године. Решењем директора тужене бр. .../... од 14.06.2010. године, тужили је истеком рока на који је уговорен пробни рад, престао радни однос дана 20.06.2010. године. Против тог решења тужила је благовремено изјавила приговор Управном одбору тужене установе, који је на седници одржаној 29.06.2010. године одбио приговор тужиле решењем .../... од 30.06.2010. године. У том решењу тужили је дата правна поука да против одлуке Управног одбора може да тражи судску заштиту у року од 15 дана од дана достављања одлуке. Тужбу суду тужила је преко пуномоћника - адвоката поднела препорученом пошиљком 21.07.2010. године, којом је захтевала поништај решења директора туженог бр. .../... од 14.06.2010. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је поступајући по непотпуној (неуредној) тужби, коју је, по овлашћењу тужиле поднео адвокат, мериторно судио и правноснажно одбио тужбени захтев за оцену законитости првостепеног решења туженог о престанку радног односа и враћање тужиле на рад.

Правилно је другостепени суд на основу члана 294., у вези члана 101. став 5. Закона о парничном поступку, тужбу тужиле усмерену против првостепеног решења, одбацио.

На положај и права запослених у предшколским установама примарно се примењује Закон о основама система образовања и васпитања ("Службени гласник РС" бр.72/09 од 03.09.2009. године), док се у погледу питања која тим посебним прописом нису регуисана, супсидијарно примењује Закон о раду као матични закон у области рада (члан 2. став 2. Закона о раду).

Према правилима из члана 145. Закона о основама система образовања и васпитања на решење о остваривању права, обавезе и одговорности запослени има право на приговор органу управљања у року од 8 дана од дана достављања решења директора, а орган управљања дужан је да донесе одлуку по приговору у року од 15 дана од дана достављања приговора. Ако орган управљања не одлучи по приговору, или ако запослени није задовољан другостепеном одлуком, може се обратити надлежном суду у року од 15 дана од дана истека рока за доношење одлуке, односно дана достављања одлуке.

Имајући у виду наведене законске прописе, који се у овом случају примењују, предмет судске заштите у овом радном спору представља коначно решење надлежног органа, донето у другом степену, поводом приговора запосленог. У овом случају, предмет тужбеног захтева је оцена законитости првостепеног решења, којим је тужилци престао радни однос код тужене, истеком рока уговореног пробног рада. То решење није коначно и не може самостално бити предмет судске заштите у спору ове врсте, имајући у виду да је поменути закон прописана двостепена интерна заштита.

Како се ревизијом не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врховни касациони суд је на основу члана 405. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић